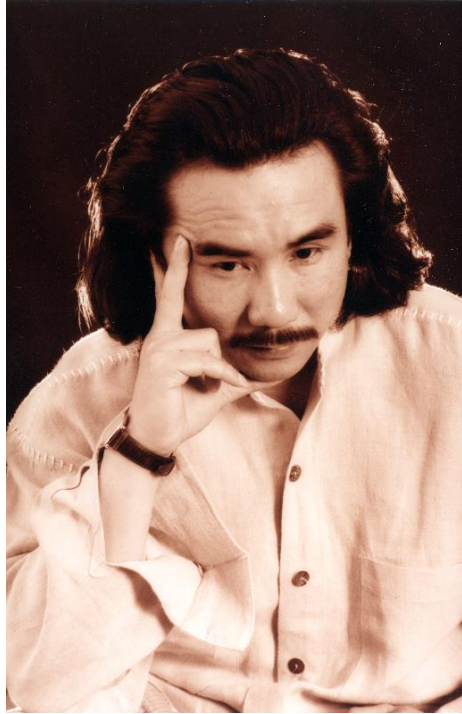

Sài Gòn Buồn

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Tiếng hàng rao tắt lịm trong đêm

Những em bé đánh giày không còn thấy

Người bán vé số, kẻ ăn xin, giờ co cụm nơi đâu?

Những con đường, ngõ hẻm lặng thinh!

Chiều nay được tin em mất!

Sài Gòn buồn nhỏ lệ thương đau

Xác em giờ ở mãi nơi đâu?

Bình Hưng Hòa hay lò thiêu nào đó?

Không tang lễ, không người đưa tiễn!

Không họ hàng bá biệt hương linh

Em cô đơn về nơi vô định
Sài Gòn buồn, đánh mắt phồn hoa
Sài Gòn giờ giới nghiêm
Sài Gòn u tịch phảng phất trầm hương

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Vườn Tao Đàn vắng hẳn bước chân vui
Công viên buồn nhớ bóng ai qua
Dáng em ngồi hờ hững giữa mùa thi
Phố đi bộ chào quên người viễn khách
Nguyễn Trãi về trông vắng hơi đêm
Phố xá điu hiu, trống trải
Tiếng còi xe như ngừng thờ đêm qua

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Buổi chiều hẹn không còn nắng rực
Bến Bạch Đằng gió lộng theo sau
Hoài mong chờ người qua bến đò
Em đâu rồi!

Biên biệt nơi đâu?

Nhớ Sài Gòn, lòng giăng nhiều cảm xúc
Những bạn bè, hàng quán thân quen
Những trưa về đón đợi ở Gia Long
Bao nhan sắc làm cho người khôn đôn

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Chuông giáo đường không còn ngân thánh

Đức Bà buồn quy tích trăm năm

Tan Lễ về không cùng em xuống phố

Chủ nhật hồng đâu nữa trong mắt nhưng

Bụi đường, xe cộ, đèn xanh/đỏ

Lê Thánh Tôn yên ắng lạ thường thay

Bàn Cờ, Tân Định hiu hắt đêm về

Phạm Ngũ Lão buồn xo người khách lạ

Duy Tân đỏ bóng chiều hoang phé

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Sài Gòn những cơn mưa buổi chiều

Không còn dòng người vội vã

Đâu xe cộ chen nhau hối hả

Không dù che, màu sắc áo mưa thưa

Cả mặt đường chỉ mỗi tiếng mưa rơi

Anh nhớ mãi ngày ta cùng sánh bước

Nắm tay em trong nắng sớm ban mai

Sài Gòn thả bộ trên đường phố

Bóng em về òa vỡ hân hoan

Sân trường cũ tóc dài bên áo trắng

Anh đứng nhìn quên cả tiếng chuông vang

Hàng phượng vĩ ngập đầy trong ánh mắt

Con đường về dẫn lối lá me bay

Nhớ Sài Gòn như lòng đang chảy máu

Nước mắt rơi theo từng người lâm bệnh

Sài Gòn của tôi, Sài Gòn của em

Giờ như chiếc lá vàng ủ rũ

Người quét đường ngơ ngẩn nhìn theo

Sài Gòn ơi! Sài Gòn đầy kỷ niệm

Góc thiên đường còn mãi đâu đây

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Sài Gòn đầy thương nhớ!

Sài Gòn bật khóc

Sài Gòn im lặng đáng sợ!

Sài Gòn của tôi đâu?

Bóng kiêu hãnh giai nhân huyền thoại

Ủ rũ lòng một thoáng nhớ hương xưa

Sài Gòn, nhịp sống như ngừng thở

Kẻ tật nguyên mất hẳn trong đêm

Sài Gòn buồn, giờ giới nghiêm

Những chiếc xe nối đuôi về quê cũ

Tìm an bình nơi những cánh đồng xanh

Mơ Sài Gòn lặng lẽ hồi sinh

Thầm ao ước một ngày trở lại
Sài Gòn buồn như chưa từng có
Khắc khoải lòng thương nhớ, Sài Gòn ơi!

Đỗ Văn Trọn

San Jose, ngày 28 tháng Bảy năm 2021